

בע"א (נצרת) 13305-03-15 - עטאף עישאן נ' עיריית נצרת עילית

בע"א (נצרת) 13305-03-15 - עטאף עישאן נ' עיריית נצרת עיליתשלום נצרת

בע"א (נצרת) 13305-03-15

עטאף עישאן

באמצעות ב"כ עו"ד אוסאמה עישאן

נגד

עיריית נצרת עילית

בית משפט השלום בנצרת

[12.05.2015]

כב' השופטת דלית שרון-גרין

החלטה

מבוא

לפניי בקשה שהוכתרה כ"בקשה לביטול הודעת תשלום קנס ובקשה ועיכוב הליכי גביה".

ברי כי לבית משפט זה אין כל סמכות לבטל דוח חניה או לדון בחוקיות הליכי הגביה.

על אף כותרתה, אתיחס לבקשה, עפ"י מהותה, כאל בקשה לביטול פסק דין חלוט ולקביעה כי הדוח התיישן. כמו כן, ולמרות שאין ולו זכר לכך בגוף הבקשה, אדון בה גם כבקשה למתן הארכה להגשת בקשה להשפט בגין הדוח. והכל, בהתייחס להודעת תשלום מספר 20081907, שניתנה בגין דוח חניה מיום 9.9.09, בתחומה של המשיבה, בשל חניה במקום מוסדר ללא תשלום אגרת החניה באמצעות הצמדת כרטיס חניה (להלן: "הדוח").

טיעוני הצדדים

בפתח בקשתה, הנתמכת בתצהיר חתום כדין, ציינה המבקשת כי ביום 9.2.15 נדמה לגלות כי הוטל עיקול על חשבון הבנק שלה על ידי המשיבה (להלן: "הודעת הבנק"). אז פנתה למשיבה באמצעות בא כוחה לשם בירור העניין והלה עבר דרך חתחתים מול המשיבה ונציגיה עד שנמסר לו מספר הודעת הקנס ללא חומר מבוקש נוסף. עובר להודעת הבנק לא ידעה על הדוח ולא קיבלה כל הודעה עליו מהמשיבה. על כן בקשתה הוגשה בהתאם למועדים הקבועים בחוק. זאת ועוד, מדובר במבקשת, שהינה אדם נורמטיבי ושומר חוק וככזו מקפידה להשתמש כדין בכרטיס חניה. מן האמור לעיל, מתבקש ביטול הודעת הקנס, קביעה כי התיישן כמו גם הפסקת הליכי הגביה בגין הדוח תוך חיוב המשיבה בהוצאות.

המשיבה טענה תחילה כי הסמכות לדון בבקשה לביטול הודעת קנס נתונה לתובעיה ומשלא הוגשה בקשה למתן ארכה להשפט בגין הדוח יש לדחות את הבקשה על הסף. לגופו של עניין, המבקשת ביצעה את העבירה מושא הדוח, והדוח הוצמד לשמשת רכבה במקום, כפי שנראה בהעתק הדוח המצורף.

מאחר שלא נקטה באחת הדרכים הקבועות בחוק וביניהן בקשה לביטול הדוח או בקשה להשפט בגינו, נשלחה באמצעות דואר רשום לכתובתה הרשומה של המבקשת הודעת קנס חדשה ביום 3.3.10. לעניין זה לא רק שחלה חזקת המסירה אלא שהודעת הקנס נמסרה למבקשת ביום 7.3.10. ואולם, אף בשלב זה לא נקטה כל פעולה. משהפך הקנס לחלוט, נוסף על משלוח הודעת דרישה בדואר רגיל, שלחה המשיבה למבקשת באמצעות דואר רשום הודעת דרישה נוספת ביום 24.1.11 המתריעה לפני נקיטת הליכי גבייה. הודעה זו נמסרה לבא כוחה הנוכחי של המבקשת.

אם לא די בכך לאורך השנים נשלחו למבקשת דרישות תשלום נוספות, כפי שנראה באסמכתאות המצורפות. באשר לטענות המבקשת לעניין חוקיות הליכי הגביה, יש לדחותן על הסף מחוסר סמכות עניינית של בית משפט זה לדון בהם.

כמו כן, נוכח ידיעתה של המבקשת בפועל על אודות הדוח כבר מיום 7.3.10 ומסירת הודעת הקנס הנוספת לב"כ הנוכחי ביום 24.1.11, הצהרתה על עיתוי גילוי הדוח שיקרית וחסרת תום לב ואף שומטת את הבסיס תחת טענת התיישנות.

אין ממש בטענות המבקשת לפיהן סירבה המשיבה למסור פרטים לגבי הודעת הקנס, נוכח שליחת הודעות חוזרות ונשנות אודותיה במהלך השנים.

על כן, בקשה זו הוגשה בשיהוי ניכר שלא ניתן לו הסבר וככל הנראה רק בשל עיקול חשבון הבנק של המבקשת. כך שנראה כי היא מנסה להתחמק מהסדרת חובה בעודה נתלית בטענות סתמיות ובעזרת בית המשפט תוקפת את פעולות המשיבה לשם יצירת תקדים בדמות ביטול הדוח.

לעניין המסגרת הנורמטיבית, ככל שזו נוגעת לביטול הקנס החלוט וביטול הדוח, המבקשת לא הצביעה על כל סיבה בגינה נמנעה ממנה הגשת הבקשה במועד בהינתן האמור לעיל באשר לטענת "אי הידיעה". נראה כי המבקשת הגישה בקשה זו בשיהוי רב, ללא כל הצדקה או הסבר סביר לשיהוי זה רק בשל עיקול חשבונה.

נוכח האמור לעיל, הליכי הגביה ננקטו בהתאם לסמכותה של המשיבה בחוק. המבקשת, כמו גם בא כוחה, ידעו היטב על אודות הדוח מזה מספר שנים ובכל זאת הוגש בחוסר תום לב תצהיר שקרי לבית המשפט בדבר "אי ידיעתה", וזאת במסגרת בקשה זו, שהוגשה בשיהוי ניכר וללא נימוק סביר. על כן, יש לדחות את הבקשה ולחייב את המבקשת בהוצאות.

דיון והכרעה

המשיבה הניחה לפניי תשתית עובדתית, לפיה נשלחה לכתובתה הרשומה של המבקשת הודעת קנס חדשה בתוך שנה מיום ביצוע העבירה מושא הדוח, הודעה שנמסרה למבקשת בכתובתה הרשומה עוד בשנת 2009. המבקשת, מצידה, לא נתנה הסבר כלשהו לאי קבלת הודעת הקנס ועל כן, לא הצליחה להרים את הנטל ולסתור את "חזקת המסירה". במצב דברים זה, המבקשת מוחזקת כמי שידעה על אודות הדוח, כך שנשמט הבסיס תחת טענתה בדבר התיישנותה של העבירה. לפיכך, אני דוחה את טענת התיישנות.

אם לא די בכך שהמבקשת ידעה על אודות הדוח בפועל לאחר שקיבלה את הודעת הקנס החדשה וניתנה לה האפשרות לפנות בבקשה לביטול הדוח, הרי שגם בא כוחה קיבל לידי כן בתחילת שנת 2011 הודעה בדבר הקנס. אף בשלב זה לא נקט מי מהם בפעולה כלשהי מבין אלה הקבועות בחוק.

מכאן שלא מצאתי הסבר מניח את הדעת לכך שמבקשת ישובה בחיבוק ידיים במשך כשש שנים מעת קבלת הודעת הקנס החדשה ולמעלה מארבע שנים מעת שקיבל בא כוחה הודעה בדבר הקנס. על כן, בקשה זו מוגשת בשיהוי רב וללא הסבר כלשהו לשיהוי זה.

לאחר שפעלה בדרכים רבות לשם גביית חובה של המבקשת בגין הקנס החלוט, החלה המשיבה לנקוט כדין בהליכי גביה באופן הדרגתי עד שעוקל בפועל חשבון הבנק של המבקשת. נראה כי רק פעולת גבייה אחרונה וקיצונית זו, עוררה את המבקשת לפעול בהקשר לדוח.

הטענה הכללית לפיה המבקשת מקפידה לרכוש כרטיסי חנייה, איננה מהווה טענת הגנה מפורטת ומבוססת, שיש בה כדי להביא לקבלת בקשתה.

בהתקיימה של חזקת מסירה ולאחר שנדחתה טענת ההתיישנות, לא מצאתי בנימוקי הבקשה עילה לביטול פסק הדין החלוט וממילא לא מצאתי עילה למתן ארכה להגשת בקשה להשפט. לא שוכנעתי כי דחיית הבקשה תגרום למבקשת עיוות דין.

אשר על כן, אני דוחה את הבקשה על כל חלקיה.

כל צד ביקש להשית הוצאות על רעהו.

לא מצאתי כל פגם בהתנהלותה של המשיבה ואין כל מקום לחיובה בהוצאות.

לעומת זאת, הונחו לפניי אסמכתאות לפיהן המבקשת ובא כוחה קיבלו לידיהם הודעות בדבר הקנס החל משנת 2009. בנסיבות אלה, העומדות בסתירה חזיתית לאמור בבקשה ובתצהיר, אני מחייבת את המבקשת בתשלום הוצאות לטובת המשיבה, בסך 500 ₪, אשר ישולמו במשרדי המשיבה עד ליום 1.7.15.

המזכירות תשלח ההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, כ"ג אייר תשע"ה, 12 מאי 2015, בהעדר הצדדים.